feedback

Nr.8–Oktober 1996

Bodø Rockeklubbs informasjonsblad

I dette nummer:

Half Japanese

Høstens største på Sinus

Les mer om kultbandet fra USA på side 8

HØNSEHUSET
LYDSTUDIO AS

Hvem er idealister?

I det siste har det pågått en krangel mellom Studentersamfunnet og Rock Café om hvem som er den mest idealistiske konsertarrangøren. Vi skal ikke kaste oss inn i krangelen, men det kan være på sin plass å opplyse kamphanene om hva idealisme er.

Først skal vi se på drivkraften bak virksomhetene. For Rock Café dreier det seg om penger. Penger, penger og penger. Rock Café arrangerer konserter for å høste en tilfredsstillende avkastning. Det er flere ganger blitt antydet at hvis ikke dette lykkes, kommer de til å legge ned konsertvirksomheten. Målet er flest mulig folk til bardisken. Kan dette kalles idealisme?

Studentersamfunnet har derimot ikke som isolert mål å tjene penger. De bruker penger de tjener på det ene arrangementet til å arrangere det neste. Målet deres er å skaffe studentene det tilbudet de vil ha; i dag rock, i morgen kanskje noe helt annet? Er dette så idealisme? I forhold til studentene, ja, men ikke i forhold til rock!

Det som er felles for begge disse arrangørene, er at de tar inn de artistene som har den bredeste kommersielle appellen. Band som ikke har opparbeidet seg et stort nok navn, hopper de glatt over. Hvis en slik holdning skulle få bli enerådende blant arrangører, ville vi få en mye tynnere underskog av band på vei opp, med det resultat at spennvidden innen sjangeren lider. Det er en grense for hvor lenge band gidder å holde på hvis de ikke får prøvd seg foran et publikum.

Virkelig idealisme er å jobbe for en sak for sakens skyld, for eksempel for rock som uttrykksform. I så måte føles begge de overnevntes uttalelser som feile! Deres bookingpolitikk fører ikke til noen stimulans av rockemiljøet, man må jo allerede ha et stort kommersielt navn for å komme i betraktning hos disse. Resultatet på sikt kunne lett blitt at de sparket beina vekk under seg selv i og med at tilgangen på store navn avhenger av hvor godt det gror under disse.

En kan ikke vente seg at arrangører med slik bakgrunn skal kunne gjøre så veldig mye for det lokale rockemiljøet direkte, men det burde være i deres interesse å støtte opp om andres arbeid for dette. I så måte må en stille seg undrende til Rock Café ved bookingansvarlig Erik Johansens holdning. Hans avvisende holdning til ethvert forsøk på å få i gang en konstruktiv debatt om hvordan man kan samarbeide for å fremme rock, kan jo få en til å undre på om han tror på jomfrufødsel!

At arrangementer kan kollidere er ikke til å unngå, men en kan i det minste ha en dialog der man prøver å minimere de uheldige sidene. Alle impliserte vil ha utbytte av at man kan prate sammen. Så langt har det ikke vært mulig å få i gang en slik kommunikasjon. At Erik Johansen avviser en slik kritikk med at BRKs formann ikke vet hva han driver med, er laaaangt under det nivået en slik debatt bør befinne seg på.

Nok om det. Vi har en interessant og bra konserthøst, omtaler finner du i bladet. Bare husk å få med deg konserten med Half Japanese den 22. november!

På Sinus!

Hilsen redaktøren

Innhold

Feedback informasjon:

Grunnlagt i 1994 av BRK

Utgiver:
Bodø Rockeklubb
Boks 227
8001 Bodø
Tlf.: 755 20 828
Fax.:755 28 902
Besøksadresse:
Sjøgata 37, 8006 Bodø

Redaktør:
Frode Petersen

Redaksjon:
Tore Stemland
Frode Petersen

Layout:
Frode Petersen

Reklame:
Tore Stemland

Trykk:
K-Trykk AS, Bodø

Annonsepriser:
1/1 side: kr. 1.000,-
1/2 side: kr. 600,-
1/4 side: kr. 400,-
Kontakt Tore Stemland
eller Frode Petersen

Deadline på neste utgave av feedback er 1. februar

Her følger en liste over Straight Edge relaterte plate-utgivelser for de som vil vite mer om Straight Edge livsstil og musikk:

Minor Threat - Complete Discography, CD (dischord)

Youth Of Today - Break Down The Walls, CD (revelation)

Gorilla Biscuits - Start Today, CD (revelation)

Shelter - Mantra (supersoul/ roadrunner)

Earth Crisis - All Out War, MCD (victory)

Manliftingbanner - Manliftingbanner, CD (crucial response)

Onward - In A Different Place, CD (crucial response)

Refused - Songs To Fan The Flames Of Discontent, CD (startrec)

Separation - 5th song, MCD (Xdesperate fight recordsX)

Og i disse bladene/ fanzinene finner du også stoff om Straight Edge:

I Mine Øyne #5

Musikkavisa Puls nr. 15 1993

Handbook for revolutionaries #1

Steps Towards Change #1

Consider #3

Det meste av dette + annet relatert Straight Edge stoff kan skaffes gjennom:

TIGER mailorder -
Lilloseterveien 56b
0957 Oslo - Norge
tlf.: 22 25 58 36

STRAIGHT EDGE

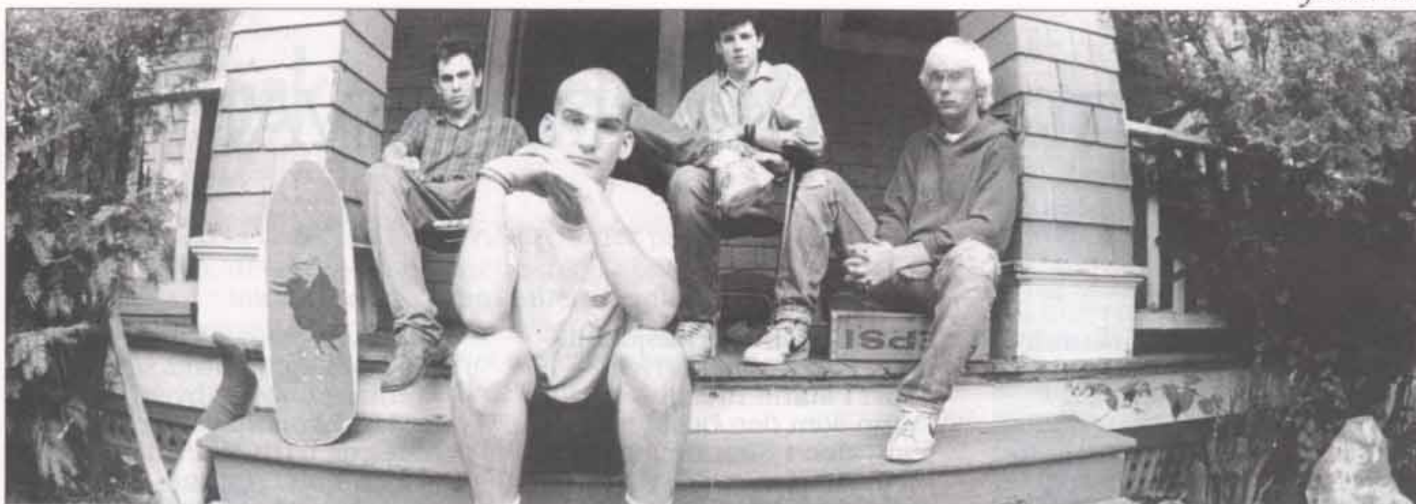
rusfri livsstil

Straight Edge er et ukjent begrep for folk flest. Allikevel øker publisiteten rundt dette miljøet som er i stadig vekst. Det har nå vært en enorm oppblomstring av miljøet i vårt naboland Sverige, og mye tyder på at det tilsvarende vil skje her til lands i nærmeste fremtid. Straight Edge er et miljø med røtter i Punk/Hardcore musikken og som har sitt viktigste "varemerke" i en X som tegnes med tusj på hånden. Kriteriet for å være Straight Edge er å avstå fra alle former for rusmidler og å være dedikert på dette standpunktet.

Bevegelsen hadde sitt utspring i Washington DC på begynnelsen av 80-tallet der bandet Minor Threat skrev sangen "Straight Edge" som handlet nettopp om å ta avstand fra alkohol og tobakk. Denne sangen definerte og gav navn til Straight Edge bevegelsen. Et slikt budskap var svært uvanlig i punken, som i Washington hadde utviklet seg til å bli svært ekstrem når det gjaldt forbruk av dop og alkohol. I alle sine tekster tok Minor Threat avstand fra "sex, drugs & rock`n`roll" holdningen som var sentral i dette miljøet. Den kjappe og intense musikk stilen fikk fort mange tilhørere over hele USA. Straight Edge ungdommen brøt med det tradisjonelle ungdomsopprøret preget av "fyll" og negative verdier, og skapte sin egen platform preget av positive holdninger. Bevegelsen begynte fort å dø ut, og til Europa kom den aldri. Det fantes selvsagt band som ikke drakk i Europa også, men de var i større grad anarkister og inspirert av grupper som Crass og Conflict. Senere tok Straight Edge bevegelsen seg opp igjen, nærmere bestemt i 1986, og New York bandet Youth Of Today har nok mesteparten av æren for det. Youth Of Today innførte vegetarisme til Straight Edge beveglesen, men det er ikke noe kriterium å være vegetarianer for å kalle seg Straight Edge. Youth Of Today drar ikke alene i gang den nye Straight Edge bølgen, men får hjelp av band som Gorilla

Onwards gitarist med kjennetegnet på en Straight Edge tilhenger, en X på handbaken.

Biscuits og Judge. Akkurat som Minor Threat går disse nye bandene til angrep på de "dårlige" holdningene som preger punk/ hardcore miljøet. Tekstene er mer positive, men allikevel har ikke musikken blitt mindre aggresiv - snarere tvert i mot. Den karismatiske vokalisten i Youth Of Today, Ray Cappo dannet senere hare krishna bandet Shelter som har fått kommersiell suksess. Ray Cappo mener at den asketiske livstillen i hare krishna religionen har mye til felles med basisen i Straight Edge.

I dag finnes det flere tusen Straight Edge band verden over og de største i dag finner vi i USA. Sick Of it all, Snapcase og Strife er band som er enormt populære, og har dessuten spilt i Norge. Disse bandene når også frem til andre enn dedikerte Straight Edge`ere. Grunnen til dette er nok den sterke inspirasjonen fra metal-musikk. Det finnes også band som kun appellerer til Straight Edge miljøet, for eksempel Earth Crisis. Grunnen til dette er nok de fanatiske/militante Straight Edge-holdningene som kommer klart frem i tekstene. Europeiske Straight Edge band har også inkludert nye elementer i tekstene, for eksempel Manliftingbanner og Spawn, som agiterer for kommunisme og væpnet revolusjon.

Straight Edge beveglesen i Norge i dag er svært liten, omtrent 300 personer kaller seg Straight Edge, og bandet Onward var lenge det eneste 100% Straight Edge bandet. Men norske band som Lash Out, Ambition, XrectifyX og Washington Disease har også hevdet seg ute i verden med flere utgivelser. Selv om miljøet er lite er det til gjengeld svært dedikert og i stor vekst.

I Bodø er det en håndfull personer som kaller seg Straight Edge, men det er ennå ikke noe Straight Edge band som har sett dagens lys her oppe i nord. Derimot nord i Sverige, rundt byene Umeå, Piteå og Skellefteå, er det svært aktive og dedikerte Straight Edge miljø. Umeå bandene Refused, Abhinanda og jente Straight Edge bandet Doughnuts har oppnådd en enorm suksess over hele verden.

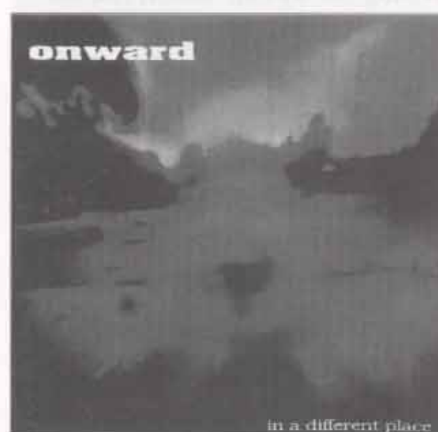
Det kan synes som om de fleste tidlige Straight Edge`ere etter hvert forsvinner fra miljøet, selv om de fortsatt beholder sine straighte holdninger. Mange tidligere Straight Edge`ere har valgt å gå nye musikalse veier. For eksempel Shelter med medlemmer fra Youth Of Today og Fugazi med medlemmer fra Minor Threat. Allikevel har vel rap/metal bandet Rage Against The Machine oppnådd mest suksess med medlemmer fra Straight Edge bandene Inside Out og Hard Stance. Gorilla Biscuits har blitt til CIV, som provoserer mange Straight Edge`ere ved å bringe crossover musikk, samt mods-holdninger, inn i Straight Edge.

I dag har punken fått sin "revival" med band som Offspring, Green Day, NoFX og Rancid, og appellerer hovedsaklig til skateboardere og tenåringer. I skatemiljøene har det alltid vært stor interesse for hardcore, og Straight Edge gjør nå sitt inntog i disse kretsene. Blandt alle nye motepunkere (tenåringer som kaster seg på alle trender), brukes nå begrepet hardcore om musikk som har lite eller ingenting med hardcore å gjøre, men det ser ut til at en del leter litt dypere, og at de etter hvert finner ut hva hardcore egentlig er. Det kan faktisk se ut som hardcore skal bli det neste store, i kjølvannet av punkbølgen. Det vises i denne forbindelse også stor interesse for Straight Edge. Man kan spørre seg hva som kommer til å være igjen av Straight Edge dersom livstilen mister sin posisjon, og det er tenkelig at Straight Edge bryter sammen dersom det blir en "hitliste"-kultur.

av Fredrik Bakkemo

Over: Bandet Minor Threat la grunn-laget for Straight Edge bevegelsen

Under: Onwards "In a different place". Bandet var et av de første norske Straight Edge bandene.

HELL BLUES FESTIVAL

Siden tidlig i dette århundret har blues vært sett på som djevelens musikk, spesielt i religiøse kretser i bluesens hjemland, Amerika. Lite visste motstanderne og kritikerne den gangen at bluesfolket skulle få mulighet til å spille og høre sin musikk i helvete.

Et navn og en mulighet som bluesfolket i Stjørdal ikke kunne la være å benytte seg av. Og for syv år siden ble de første initiativene tatt, for om mulig å få til en festival. Like lite som blueshaterne den gang visste om denne muligheten til å spille blues i helvete, visste ingen på stedet at noen år fram i tid, skulle det bli holdt en festival her med et høyt internasjonalt nivå. Festivalen på Hell er snart i stand til å gi Notodden kamp som den beste blues festivalen i Skandinavia. I år ble festivalen avholdt for femte gang, og kunne tilby folk mange gode artister, hvor Big Town Playboys, Dr. Feelgood og Tinsley Ellis var hovedattraksjonene. I tillegg har man nedfelt i retningslinjene for festivalen at man skal gi norske band, både ukjente og kjente, en mulighet til å vise seg fram. Blues Basement hadde i år kommet igjennom nåløyet, og var tatt ut til å spille på utekonserten utenfor gamle Hell jernbanestasjon. Det å bli tatt ut til en slik festival er prestisjefylt, og vil selvsagt hjelpe Blues Basement til å markedsføre seg selv. Her er det også store muligheter til å treffe de personene som har noe å si i musikkbransjen.

Fredag 6. september kl 19^{00} ble festivalen åpnet i Stjørdal kino. Under åpningen ble også Ambassador of Hell award delt ut (se egen sak). Denne fredagen ble en rekke konserter avviklet i Stjørdal sentrum under navnet Downtown Hell. Bodøgruppa hadde frikveld og benyttet derfor muligheten til å se andre band i aksjon, sammen med tusener av andre, både tilreisende og folk fra stedet. Mange har sagt at blusen er nattens musikk, og denne natten stemte det for Big Town Playboys som spilte helt til ca 04^{30}, og lederen Mike Sanzes så forundret ut da arrangørene begynte å blinke med lysene. Da var det bare få timer til bluesfrokosten startet med Diz "Honeybar" Watson kl 09^{00}.

Det var et spent bluesband fra Bodø som entret scenen utenfor stasjons-bygningen lørdag formiddag. Her var det blues og barbeque som sto på programmet, og som alltid når en spiller ute så er det mange ting som spiller inn på lyden. En del tekniske småproblemer i starten fikk ikke over 500 tilhørere til å miste trua på bandet eller de dyktige lydfolka. Det betyr prestisje å få spille på barbequen. Her samles alle de viktige folkene innenfor bransjen + mange som ikke til vanlig drar på konserter, men som trives med noen timer blues. Etter at teknikerne hadde fått skikk på lyden, gikk det bare en vei for det dyktige bandet, som har holdt det gående i over ti år. Bandet spilte fra sin nyeste cd "Unplugged/When the eagles flies" + en del cover låter. Blueskjenner Geir Hovik, som har gitt Blues Basement mye oppmerksomhet i sine radioprogrammer (Hoviks Hangar på NRK P3, red anm.), og som hadde introdusert bandet, nikket fornøyd utover i settet. Etter stemninga å bedømme var folk fornøyd med både maten og bandet.

Neste stopp for Blues Basement var Sky bar på toppen av Rica hotell på Hell lørdagskvelden. Da kunne folk oppleve musikk fra fire forskjellige scener på hotellet. Alt foregikk under navnet Bluesnight Extravaganza. Da vokalisten Kjell Andreassen

Fortsettelse på side 14

av Arild Jensen

Ambassadors of Hell

Dette er en utmerkelse som gis til personer som internasjonalt har gjort stedet Hell fordelaktig bemerket. Ambassadørene får i tillegg til utmerkelsen livslang fri adgang til festivalen. I år gikk prisen til Mick Moody (Whitesnake /Tramline Moody /Marsden Band) Moody spilte også på festivalen i år i Marsden Band, og befestet sin posisjon som en av Europas beste slide gitarister. Fra før av har også Bernie Marsden fått prisen. De to skrev i sin tid en hylnings-låt til Hell, i tillegg til at de ga ut cden "Live in Hell". (Som kandidater kan vel også Casino Steel og hans Engelske band The Boys være aktuelle etter å ha gitt ut lp'en "Hell station", med coverbilde fra nevnte stasjon på hel(l)ecovret tidlig på 80 tallet, red.anm).

Rock i grenselandet

Hva i huleste er det nå de finner på tro? Tja, det er nå ikke annet enn en konsert der lokale rockekrefter spiller musikk i grenselandet mot klassisk og contemporary music. Confused? Not after this issue of Feedback!

Rock i grenselandet går av stabelen på Sinus i desember - 96(endelig dato ikke fastsatt da Feedback gikk i trykken). På scenen vil **PING PONG, Arve Heløy** og **Juryen** formidle sin musikk til publikum. Musikalsk vil det variere fra rock opp mot klassisk til rock opp mot contemporary music. Noen husker sikkert tilbake til en konsert i Bodø kulturhus i -94, som ble kalt "Borderline Ballroom". Her var en rekke artister samlet med det for øye å anskueliggjøre rockemusikere i grenselandet mot klassisk og contemporary music. En uhyre god og fantasifull konsert. Det er dette konseptet vi bygger vår "Rock i grenselandet "-konsert på. Hvis vi får dette til å fungere har vi planene klare til en ny konsert i løpet av våren -97.

En liten introduksjon av de forskjellige artistene er nok på sin plass. PING PONG er duoen Einar Thorbjørnsen og Are Simonsen. De fremførte sitt Ping Pong-verk under nevnte Borderline ballroom konsert, da som det eneste lokale innslaget. Verket varierer i temaer med en sterk rytmisk basis, samt klare referanser til klassisk musikk. Dette er sammensatt på en raffinert og lyttervennlig måte slik at verket aldri blir anmassende på lytteren.

Arve Heløy er velkjent fra alle mulige stilarter som f.eks. prog rock (April morning) til visesang, og ikke minst klassisk gitar. Det er det siste instrumentet han kommer til å konsentrere seg om i denne konserten, som hovedsaklig vil bestå av verker skrevet av Fezza Ellingsen (ex Høst, ST. Helena osv). Også disse verkene har en klar klassisk bakgrunn i sin komposisjon.

Sist ut er JURYEN. En musiker som nå er klasifisert som contemporary musician hos TONO. Hans verker er bygd opp av rytme konstellasjoner med diverse udefinerbare lydpålegg. Dette kombineres gjerne med vokaluttrykk med alt fra sang og dikt-opplesning til rene monologer. Disse blir framsatt på språk som antikk gresk, latin, engelsk, norsk, fransk og japansk. Juryen henter tydeligvis mye inspirasjon til sin musikk fra nyere samtidskomponister som Edgar Varese, Stockhausen og John Cage, samt fra stilarter som industrial music og futuristisk musikk fra mellomkrigstiden.

Tilsammen utgjør disse tre et helhetlig utrykk som vi har valgt å kalle ROCK I GRENSELANDET. Vi vil også vise videoklipp og lignende mellom de musikalske framføringene. Av video innslag har vi hentet inn tillatelse til å vise forskjellige kortfilmer som i sitt uttrykk, og ikke minst i sitt soundtrack, står i forhold til live aktørene. Kort sagt kommer dette til å bli den mest spennende konserten i Bodø på uminnelig tider. Hvis du vil oppleve noe nytt og spennende er dette konserten du ikke bør gå glipp av what ever you do.

av Tore Stemland

SLADDER

Så er vi tilbake igjen med et nytt nr. I forrige utgave falt desverre navnene på to tidligere styremedlemmer ut av sladderspalten. Disse var Hege Solberg (fått barn) og Ørjan Tverbakk (giftet seg). Siden da har nok et tidligere styremedlem i BRK fått barn. Den lykkelige denne gang er Torill Nilsen, som noen sikkert også husker fra Jack Frost & the Hooded Crow. Et assosiert medlem i BRKs styre (vår regnskaps-guru) Jan Nicolaysen er endelig blitt gravid (jada, så er det hans utkårede som er svanger, men....).

Når vi er i det hjørnet, må vi få gratulere Dyret (aka Geir Petter Jensen), ex Hjertesvikt/Mitti Skritti/Rognan Håndballag/ Life...but how to live it mm, nå i Captain not responsible, med sitt andre barn. Hans mangeårige venn og musikalske kompanjong i både Mitti Skritti og Rognan håndballag (spilte også i The gate/ Cakewalk/Ny gate mm), Hans "Mini" Høyskar har fått sitt tredje barn. Vi gratulerer dem alle så hjertelig.

Siden ingen har vært rocka nok til å gifte seg siden sist, får vi gå over til annet sladder. Vi begynner med Blues Basement som fikk turnestøtte fra Fond For Utøvende Kunstnere. Vi gratulerer så mye, og sier bare at få har fortjent en slik støtte mer.

Finn Sletten har også fått støtte. Og det fra Fond For Utøvende Kunstners Reise- og Videreutdanningstipend for 1996, gratulerer med det. Ikke nok med det, i disse dager har han avsluttet to små NordNorges turneer, både som perkusjonist i Susanne Lundengs backingband, og i konstellasjonen VÆR HILSET. Sistnevnte var en Rikskonsertproduksjon hvor Ola Bremnes hadde satt nye melodier til Petter Dass sine tekster. På hver konsert ble et lokalt kor hyret i tillegg. Bandet besto av "utlendingene" Ola Bremnes og Olaf Kamfjord, samt "Bodø væringene" Bjørn Andor Drage (klaver, og arrangemang), Susanne Lundeng (fele), Børge Petersen Øverleir (gitar) og nevnte Finn Sletten (perkusjon).

Sletten har også debutert som produsent, og da for sin mangeårige musikalske parhest, Terje Nilsen. Produksjonen er

HALF JA
NOT BE

HALF RARITIES

1/2 Japanese har sine egne internettsider som anbefales sterkt. Du finner dem på http://www.onr.com/user/java/halfjap.html. Lykke til. Spesielt discografien er meget god, til tross for få bestillings-adresser. Ellers intervjuer, artikler, nyheter etc om 1/2 Japanese. OBS! Vi gjør oppmerksom på at deres splitt mc med Velvet monkeys (K cassettes, USA), kalt "Big big sun" mangler.

Half Japanese besøker Europa denne gang som en duo av Jad Fair og sveitseren Gilles Rieder, som har vært fast i bandet i ca 6 år nå. De har i sommer spilt inn et nytt album som kommer på cd, som Europa-turne utgivelse i 500 ex. De to har også jobbet på et film-soundtrack i løpet av sommeren.

Vi har i artikkelen omtalt dokumentar-filmen "The band that would be king". Denne jobbes det med å få utgitt på video, og da med kortfilmen "Half Japanese live in hell" som bonus. Sistnevnte vil bli satt opp som forfilm på BRKs konserter i høst. Gled dere. Nå er også en dokumentar bok under utarbeidelse, av John Lewis. Forhåpentligvis ute i løpet av -97 engang.

Brødrene Fair ga ut en cd i Japan som het "Best friends" tidligere i år. Denne blir trolig sluppet i Europa i samband med Europa turneen deres. Turneen er innom Norge i noen få dager, og inkluderer spilling i Oslo, Stavanger og Bergen før Bodø. Dagen etter Bodø-spillingen er de i Malmö. Så hvis du skal se dem og bor i Tromsø eller Trondheim, er Sinus plassen.

Dette er en artikkel om det Amerikanske super-kult-bandet Half Japanese. Et prosjekt som ingen ende tar (heldigvis) og i sin altoppslukende forfatning har inneholdt en uhyre lang liste musikere. I tillegg kommer alle de som "bare" var med på et prosjekt. Og sist de som fremhever Half Japanese som en av sine store inspirasjonskilder. Alt dette og mere til får du vite mer om i denne episoden av Half Japanese, not beasts.

Vi får begynne med begynnelsen. En vakker vårdag i -75 startet brødrene Jad og David Fair sitt eget band. Byen het Ann Arbour og staten Michigan og bandet 1/2 Japanese. I ettertid stort sett skrevet som Half Japanese. Nok om det. Brødrene Fair startet iherdig på vokal/gitar (Jad) og på trommer/vokal (David). Som dette tapet de noen demoer hjemme i soverommet til foreldrene. Disse skulle bli til "Calling all girls" (50 skidillion watts records, 7" ep, -77). En killer av en plate som ble fulgt opp med "Mono/nono" (50 skidillion watts records, 7" ep, -77). Sistnevnte falt vår alles radio DJ, David Peel (BBC 1), for. Dette førte til at det Engelske selskapet Armaggedon falt pladask for Half Japanese. De ville gi ut begge ep'ene + annet arkiv materiale i en box. Pluss på en live lp (hvor brødrene Rück (trommer) og John Dreyfuss (sax) fra The Chumps var med i bandet), og vips, så har du "Half gentlemen, not beasts" (Armageddon, 3xlp, -80). Denne, som de foregående, inneholdt en rekke ting utformet av multikunstneren Jad Fair. Denne siden av Jad Fair skal vi av plasshensyn desverre ikke komme så veldig mye inn på her, men vi må nevne at han blant annet har laget cover for et band som THE RESIDENTS, foruten å ha gitt ut boka "Becky the monkey". Samt gitt ut en rekke solo plater, som av mange blir regnet som en del av Half Japanese sin back-katalog.

Med utgivelsen av Half gentlemen/not beasts, brøt bandet barrieren fra å være et band bare den innerste kretsen viste om, til å bli et av de største kultbandene i verden. En status de har beholdt siden. Siden denne utgivelsen har personell kommet og gått i et tempo som knapt lar seg beskrive. Dette til tross, har Jad Fair hele tiden loset bandet gjennom opp og nedturer, med en sikkerhet som knapt finnes blant skipperne på Hurtigruta engang. Dette har også ført bandet fra den ene musikk-stilen til den andre. Gjerne på samme utgivelse, uten noensinne å forlate punkspiriten opp i alt dette. På dette viset kan man trygt si at Half Japanese aldri har stivnet i noen stilart, eller surfet på noen suksess. Dette har igjen ført til en trofast, innbitt tilhengerskare som teller en meget imponerende liste med "kjendiser", f.eks; **Sonic youth, Nirvana, Dinosaur jr og Butthole** surfers, bare for å nevne noen få. Tar man i tillegg med hvem som har spilt sammen med Jad Fair/Half Japanese live og/eller på utgivelser, blir listen ikke mindre imponerende. Her er et meget kort utdrag; **Foetus, The Pastels, Moe Tucker (ex Velvet underground), John**

APANESE BEASTS

Zorn, Fred Frith og Don Flemming (ex **Velvet monkeys**, nå i **Gumball**). Listen kunne ha vært uhyre mye lengre.

Jad Fair har jobbet flere ganger med Moe Tucker. Blandt annet spilte hun på bandets "Fire in the sky" (Paperhouse, cd, -92). Half Japanese spilte og Jad Fair sang for Moe Tucker på hennes solo lp, "Life in exile after abdication" (50 skidillion watts records, lp, -89), og på verdensturneen som fulgte (som inkluderte spilling i Danmark). I -92 hadde Jad Fair et nærmere samarbeid med den Skotske gruppen The Pastels, som førte til to cd ep'er på Paperhouse labelen det året. Slik har han dukket opp i de utroligste situasjoner. Høsten -91 havnet bandet til slutt på The Residents sitt plateselskap, Ralph records. De ga ut den meget etterlengtede "We are they who ache with amorous love". Et album som kun består av arkiv-materiale fra den spede start fram til -90-årene. Alt satt sammen kronologisk, og med fyldig informasjon. Et album å bli glad i for de innvidde i dette bandets fantastiske musikalske verden. På denne kan man nyte alt fra garage rock versjon av Little Richards sin "Every hour" til en smektende version av Desmond Dekkers klassiker "Shanty town". Nå etter snart 20 utgivelser har Bodø rockeklubb æren av å presentere bandet Half Japanese på Sinus fredag 22. november 1996. Merk deg datoen og glem den aldri. Dette er første gang bandet turnerer i Norge, og andre gang de er i Norge. I fjor spilte de i Oslo, hvoretter Puls kåret konserten til ÅRETS KULT-KONSERT. Som om ikke dette er nok, vil 101 Rock, vår nærradio, lage et eget program om bandet, som vil bli sendt i løpet av høsten. Her kan høres deres anarkistiske og punkete radbrekking av Rolling stones klassiker "Paint it black". Utdrag fra flere av deres utgivelser og enda mere info. Bodø Rockeklubb vil også gjøre sitt ytterste for at filmen om bandet "The band that would be king" (av Jeff Feuerzeig) , som åpnet Toronto film festival i september 91, skal bli vist i god tid før konserten i Bodø. En film som inneholder alle hitlåtene, alle stjerne sitatene og som fikk Everett True i Melody maker (23. november -91) til å uttale "Jad Fair is one of the most astonishing live performers--on par with Nick Cave, Courtney Love and Calvin Johnson--i`ve ever seen".

Musikalsk sett sier Jad Fair om sin egen musikk at han liker den rå. Uansett hvilken stilart så liker han den rå. Og stilartene florerer i Half Japanese sin merittliste. Alt fra punk og garage rock til calypso og jazz mm, er stilarter dette bandet har vært innom. Så da gjenstår bare å ønske dem velkommen til Bodø og håpe at veldig mange forstår sin besøkelsestid og avlegger bandet en visitt. Er du musikkinteressert, kan vi love deg en uforglemmelig konsert-opplevelse. Og så er det jo ikke hver dag at Bodø-publikummet blir beæret med så fint besøk fra Statene. Bodø Rockeklubb setter herved i gang fanfaren og ønsker et av de mest oppadgående bandene i USA velkommen den 22. november på Sinus. Glem leksene, husvasken, andre konserter eller hva det måtte være, for misser du denne konserten har du misset stort!

November 93 var 1/2 Japanese oppvarmings-bandet for Nirvana på deres østkyst-turne i USA. Og det var etter at Nirvana nesten måtte trygle dem om å gjøre det. Til slutt sa de ja, og gjorde noen sagnomsuste konserter.

Jad Fair har faktisk et svært nært forhold til Sonic youth, i og med at han pleier å være barnevakten deres når de er på turne!!!!

Av de utgivelsene som ennå lagerføres, vil Voice of Wonders ta inn flest mulig titler, klar for distribusjon i Norge i løpet av høsten.

Av utgivelser har vi nesten glemt bandet Mosquito. Her er Jad Fair involvert på vokal siden. Med dem har han gitt ut minst 6 album og spilt blant annet på Lallapalooza festivalen (i -93).

Som oppvarming for 1/2 Japanese, vil Skjit-Lars levere fullt ketchup-show. Aldersgrensen blir 18 år i harrybaren og 16 i selve salen. Billettprisene blir kun 80,- for medlemmer (samt medlemmer av Ad lib, studenter, arbeids-ledige og vernepliktige) og 100,- for resten av publikum. Nok en gang beviser vi at det går an å ha store internasjonale artister for en pris under 100,- pr billett. Tenk på det, neste gang dere betaler flere hundre kroner hos våre konkurenter!

Konserten støttes av Rikskonsertene.

av NXP

Rock i grenselandet

Hva i huleste er det nå de finner på tro? Tja, det er nå ikke annet enn en konsert der lokale rockekrefter spiller musikk i grenselandet mot klassisk og contemporary music. Confused? Not after this issue of Feedback!

Rock i grenselandet går av stabelen på Sinus i desember -96(endelig dato ikke fastsatt da Feedback gikk i trykken). På scenen vil **PING PONG, Arve Heløy** og **Juryen** formidle sin musikk til publikum. Musikalsk vil det variere fra rock opp mot klassisk til rock opp mot contemporary music. Noen husker sikkert tilbake til en konsert i Bodø kulturhus i -94, som ble kalt "Borderline Ballroom". Her var en rekke artister samlet med det for øye å anskueliggjøre rocke-musikere i grenselandet mot klassisk og contemporary music. En uhyre god og fantasifull konsert. Det er dette konseptet vi bygger vår "Rock i grenselandet "-konsert på. Hvis vi får dette til å fungere har vi planene klare til en ny konsert i løpet av våren -97.

En liten introduksjon av de forskjellige artistene er nok på sin plass. PING PONG er duoen Einar Thorbjørnsen og Are Simonsen. De fremførte sitt Ping Pong-verk under nevnte Borderline ballroom konsert, da som det eneste lokale innslaget. Verket varierer i temaer med en sterk rytmisk basis, samt klare referanser til klassisk musikk. Dette er sammensatt på en raffinert og lyttervennlig måte slik at verket aldri blir anmassende på lytteren.

Arve Heløy er velkjent fra alle mulige stilarter som f.eks. prog rock (April morning) til visesang, og ikke minst klassisk gitar. Det er det siste instrumentet han kommer til å konsentrere seg om i denne konserten, som hovedsaklig vil bestå av verker skrevet av Fezza Ellingsen (ex Høst, ST. Helena osv). Også disse verkene har en klar klassisk bakgrunn i sin komposisjon.

Sist ut er JURYEN. En musiker som nå er klasifisert som contemporary musician hos TONO. Hans verker er bygd opp av rytme konstellasjoner med diverse udefinerbare lydpålegg. Dette kombineres gjerne med vokaluttrykk med alt fra sang og dikt-opplesning til rene monologer. Disse blir framsatt på språk som antikk gresk, latin, engelsk, norsk, fransk og japansk. Juryen henter tydeligvis mye inspirasjon til sin musikk fra nyere samtids-komponister som Edgar Varese, Stockhausen og John Cage, samt fra stilarter som industrial music og futuristisk musikk fra mellomkrigstiden.

Tilsammen utgjør disse tre et helhetlig utrykk som vi har valgt å kalle ROCK I GRENSELANDET. Vi vil også vise videoklipp og lignende mellom de musikalske framføringene. Av video innslag har vi hentet inn tillatelse til å vise forskjellige kortfilmer som i sitt uttrykk, og ikke minst i sitt soundtrack, står i forhold til live aktørene. Kort sagt kommer dette til å bli den mest spennende konserten i Bodø på uminnelig tider. Hvis du vil oppleve noe nytt og spennende er dette konserten du ikke bør gå glipp av what ever you do.

av Tore Stemland

SLADDER

Så er vi tilbake igjen med et nytt nr. I forrige utgave falt desverre navnene på to tidligere styremedlemmer ut av sladderspalten. Disse var Hege Solberg (fått barn) og Ørjan Tverbakk (giftet seg). Siden da har nok et tidligere styremedlem i BRK fått barn. Den lykkelige denne gang er Torill Nilsen, som noen sikkert også husker fra Jack Frost & the Hooded Crow. Et assosiert medlem i BRKs styre (vår regnskaps-guru) Jan Nicolaysen er endelig blitt gravid (jada, så er det hans utkårede som er svanger, men....).

Når vi er i det hjørnet, må vi få gratulere Dyret (aka Geir Petter Jensen), ex Hjertesvikt/Mitti Skritti/Rognan Håndballag/ Life...but how to live it mm, nå i Captain not responsible, med sitt andre barn. Hans mangeårige venn og musikalske kompanjong i både Mitti Skritti og Rognan håndballag (spilte også i The gate/ Cakewalk/Ny gate mm), Hans "Mini" Høyskar har fått sitt tredje barn. Vi gratulerer dem alle så hjertelig.

Siden ingen har vært rocka nok til å gifte seg siden sist, får vi gå over til annet sladder. Vi begynner med Blues Basement som fikk turnestøtte fra Fond For Utøvende Kunstnere. Vi gratulerer så mye, og sier bare at få har fortjent en slik støtte mer.

Finn Sletten har også fått støtte. Og det fra Fond For Utøvende Kunstners Reise- og Videreutdanningstipend for 1996, gratulerer med det. Ikke nok med det, i disse dager har han avsluttet to små NordNorges turneer, både som perkusjonist i Susanne Lundengs backingband, og i konstellasjonen VÆR HILSET. Sistnevnte var en Rikskonsert-produksjon hvor Ola Bremnes hadde satt nye melodier til Petter Dass sine tekster. På hver konsert ble et lokalt kor hyret i tillegg. Bandet besto av "utlendingene" Ola Bremnes og Olaf Kamfjord, samt "Bodø væringene" Bjørn Andor Drage (klaver, og arrangemang), Susanne Lundeng (fele), Børge Petersen Øverleir (gitar) og nevnte Finn Sletten (perkusjon).

Sletten har også debutert som produsent, og da for sin mangeårige musikalske parhest, Terje Nilsen. Produksjonen er

ADLIB JAZZKLUBBS HØSTMENY

AD LIB JAZZKLUBB har denne menyen for november og desember -96

1. november kommer NYMO/ JOHANSEN KVINTETT. Kvintetten har utgangspunkt i jazzlinja i Trondheim og består av lokale navn som Tore Johansen (trompet), Frode Nymo (sax), begge ex BODØ BIG BAND, Vigleik Storaas (tangenter), Terje Venaas (bass), begge ex landsdelsmusikere i Bodø, samt Magnus Forsberg (trommer).

9. november har vi Jan Erik Vold med Nisse Sandstrøm (tenorsax), Jon Pål Indreberg (barytonsax), Egil Kapstad (piano) og Bjørn Alterhaug (bass). En av høstens virkelig store godbiter. Lyrikk møter jazz i perfekt harmoni.

21. november er det nok et lokalt besøk i form av JAN GUNNAR HOFF GROUP. Etter noen jubelår og et kraftig gjenombrudd i jazz-Norge, er Hoff med band klar for Bodø og Sinus. Bandet består nå av Jan Gunnar Hoff (tangenter), Per Jørgensen (vokal/trompet), Tore Brunborg (tenorsax), Bjørn Kjellemyr (bass) og Audun Kleive (trommer). Et større a-lag av Norske jazzmusikere er det lenge siden vi har hatt på Sinus.

13. desember har BODØ BIG BAND konsert. Etter den meget kritikerroste konserten under Nordland musikkfestuke i sommer, sluttet Kjell Joar Petersen Øverleir som dirigent. Men han har latt seg friste til å dirigere BBB også på denne konserten. Nok en konsert vi stiller meget høye forventninger til.

21. desember avslutter vi 1996 med vår tradisjonelle JULEJAM. Med den ønsker vi alle våre medlemmer, musikere, publikum, samarbeidspartnere og andre en riktig god jul og et godt nytt år. Angående nyåret, ingenting er i boks ennå, men får vi det som vi selv vil, vil vår- menyen -97 bli temmelig spennende! Stay tuned!

SLADDER, fortsatt

i lag med en rekke andre aktører. Sivertsen har også levert hovedlåta til årets innsamlingsaksjon. Forøvrig ute på en samle cd med kutt fra artister som Sting og Dum Dum Boys. Ikke nok med det, men hans nye plate kom etter planen ut 28. oktober. "Aldri så nær" er tittelen på det albumet.

Vi må gratulere PELLE POLITIBIL gjengen. Nå har trioen fått gullplate (dvs 25.000 solgte ex) for deres første plate. Men vi har nu meir sansen for den andre plata (glade blålys, red anm).

Nå i siste liten så melder Nordlands framtid at Torgils TOGGI Gundersen skal i studio for å spille inn sitt første album (har ute singelen "Røsslyng" fra -91). Som sist har han fått en rekke av byens musikere med seg. I følge framtia er de: Bård Bergrabb (bass), Janos Czeke (tangenter), Jan Gunnar Hoff (tangenter), Jim Johnsen (bass), Håvard Lund (sekkepipe), Rune Mathisen (trommer), Terje Nilsen (bass), Terje Nohr Olsen (gitar), Finn Sletten (perkusjon) og Geir Sørensen (bass). Platen skal hete "Tellus" og kommer neppe før vi runder nyttår. Sånn sett får vi tid til en meget grundigere presentasjon av denne utgivelsen i neste nr av Feedback.

En annen gammel traver, må vi kunne kalle ham, Jack Berntsen, som i oktober slapp sin "Med røde roser", nettopp på det nystartede plateselskapet Røde roser, med adresse Svolvær. Platen er en oppsummering av Berntsens musikalske karriere i nyinnspilling. Bak seg i studio hadde han bla.a: Bjørn Andor Drage (tangenter og arrangementer), Rune Mathisen (trommer) og Terje Nohr Olsen (gitar).

Helt mot slutten har vi latt oss gjøre oppmerksom på at ex Fresh fruit aktivist og nåværende Tinselton rebellion band medlem, Jostein Svarstad, flankert med Rune Mathisen og Magne Arntzen, backet Hans Inge Fagervik og festivalkoret i Bodø domkirke 5. oktober inneværende år.

Tor Kvarv

Bodø-rockens kunstner-høvding

Tor Kvarv er av de fleste kjent som kunstner. Og da serlig innen airbrush teknikken. En teknikk han er en av de fremste på, om ikke den fremste, i landet. Han har også en uslåelig rekord, i og med at han er innkjøpt av Nasjonal-galleriet med en kulepenn-tegning!! Han er nok også kjent for noen som karrikaturtegner i avisene, bokorm og livsnyter. Det nermeste man kommer en bohem i disse dager. Sees ofte på torget på vei fra sitt atellier med et lurt smil og et godt grep på pipa si. Men som så mange andre, har også Kvarv en skummel fortid som rockemusiker. Og Feedback er seg selv lik nok til å grave opp den skumle fortids bragder i anledning hans separat-utstilling som åpner 4. januar -97 i Bodø kunstforenings lokaler.

Det startet for alvor i -67 på trommer i bandet PROJECT, i lag med Kristian Dølvik (gitar/sang), Arne Kristian Dypvik (tangenter/sang) og Terje Nilsen (bass/sang). Herrene Kvarv og Nilsen hadde sågar sine klengenavn, som var "Havre" og "Raske" i respektive rekkefølge. Tidlig i -69 debuterte kvartetten på Club Alfredo. En spilling som førte dem til husband-tilværelse der. Høsten -69 kom ikke ukjente Asbjørn "ASA" Krogtoft med som sanger. Tett etter kom nåværende Nordlands Framtid redaktør Thor Woje Jakobsen med på trompet og Tor Kåre Solbjørg på saksofon. Dette bandet var senere med på åpningen av Club 70. Tett etter sluttet Kvarv for å bli erstattet av Finn Sletten. Musikalsk var de veldig blues innspirert. Men også sterke impulser i musikken var fra pop og jazz. Deretter ble han

FAROUT FISHING

Fishcore bandet Farout fishing er tilbake på Sinus 8. november -96. Fire lange år med svart hav for oss lengtende Bodøværinger, er endelig over.

Etter 6 år med uttallige reiser ut på rockefeltet har nå fiskerne i Farout fishing endelig begynt å nå den anerkjennelsen de fortjener. De er nå blitt en live-opplevelse av en annen dimensjon. Som ikke det er nok, har de fått gitt ut flere vinyl-flak og oppnådd en status som fikk Bjørn Nessjø (Nidaros studio) til å la Ronni Le Tekrø (i det siste mest kjent for sitt samarbeid med Terje Rypdal) produsere deres siste album BASHFLACK. Et album som har fått meget god kritikk i den nasjonale pressen, og har solgt akseptabelt over hele landet. Enhver platebutikk med respekt for seg selv har selvfølgelig platen i sitt vare-tilbud. På releasepartyet i april i år serverte de selvsagt gratis lever og rogn til de framøtte. Mens landets redaksjoner fikk hver sin porsjon tørrfisk.

I kjølvannet av dette release-partyet dro fiscore heltene på en liten release party turne til de største byene i Norge i lag med det Amerikanske bandet Neurosis. Nå på sensommeren var de på en Englandsturne som kuliminerte i spilling på Englands største indie festival, The Brighton Festival of Freedom. Der de ikke var snauere enn at de begeistret 40 000 blaserte tilskuere fra hovedscenen. Så man kan

Fortsetter på side 14

av Tore Stemland

med i LØK OG DE SMÅ AMBASSADØRER. De ble startet høsten -70 av Gunnar Bjugn (bass/gitar), Ulv Holbye (sang/gitar), Kjell Karlsen (fløyte/saksofon) og Tor Kvarv (trommer/ perkusjon). Bandet eksisterte kun en kort tid. Kvarv gikk etter dette over til en karriere som kunstmaler. Som dette hadde han sin første separat-utstilling i Bodø ungdomssenter 15. november -70, og ble sommeren -77 kjøpt inn av Nasjonal-galleriet med en kulepenntegning! Han har vært representert flere ganger på "Den Nord-Norske Kunstutstilling", samt andre felles utstillinger og separat-utstillinger. Kvarv har i tillegg laget coverene til BLUES BASEMENT sin cd "Blues power", GLASS sin mini lp "Eyes will talk" og til IRIE DARLINGS sin cd "Xaymaca". Som illustratør har han foruten nevnte plateomslag, også laget bokomslag, blandt annet til Leif-Harald Pettersen sin "Nedstigning under tom himmel" (Egil Trohaugs forlag, Bodø ISBN 82-90303-23-8) 1980.

Plateanmeldelse

"Hilsen NordNorge" diverse artister (NordNorsk Musikk-produksjon, cd -96).

Utgitt til støtte for Foreningen For Hjertesyke Barn (FFHB).

Platen åpnes av X-OMATIC (og ikke duoen Skit-Lars/Mary Campbell som det står på coveret). De leverer en sukkersøt synth ballade, som blir etterfulgt av Hans Inge Fagervik. En over-raskende låt i Terje Tysland tradisjoenen, der kanskje teksten har et annet utgangspunkt enn Tyslands. Gøran Pedersen kommer med enda en ballade. I motsetning til de to første, er denne typisk melodi grand prix preget. Han blir etterfulgt av KINKY VIBES som bidrar med sin Folque rocker "Slow groove" utvidet med Sigmund Groven (munnspill) og Gislaug Marie Moe (fiolin). Helt ok, men ikke noe mer. TAILORMADE leverer rolig rap musikk, uten at det når opp mot hva disse har levert tidligere i live sammenheng. De blir avløst av en av Terje Nilsens mange semi-hit'er, "Se førr et vær de e". Nydelig ballade på kav nordlænding, sånn som bærre han Tærje kan gjør det. Nydelig, kort sagt. Mari Boine Persen leverer et bidrag fra sin debut lp. Etter den utgivelsen har hun blitt en av Norges viktigste artister, på debuten var hun en av de mest lovende. Hun blir

Fortsetter på side 14

Fortsatt fra side 6
Hell Blues-festival

dro igang "Fortune teller" gikk det ikke lang tid før stemninga sto i taket. Bandet fikk en kjempe-mottakelse, og da de spilte "You shook me" som siste låt, fikk de nesten ikke gå av, men da neste band sto klart, var det ikke annet å gjøre. Men de kunne gå av scenen i forvissning om at de hadde gjort en kjempekonsert og hadde vært med på det største i bandets historie. Også festivalleder Kjell Inge Brovold var fornøyd. I alle fall gjorde bandet det så godt at de skulle ha gode muligheter framover. Peter Glanfield ga uttrykk for at dette var stort, og at de var meget godt fornøyd med oppholdet.

Fortsatt fra side 13
"Hilsen Nord-Norge"

avløst av Jan Gunnar Hoff og tittelkuttet fra hans album "Syklus". Drømmende og svevende vakkert, uten å begi seg inn i svulstige new age landskap. Jack Berntsen er feskslog-visenes ener. Her leverer han en av sine mindre betydelig verk som passer bedre inn i Da capo enn på denne platen. Henning Rydmark har hørt for mye pubertets-synthpop og bærer tydelig preg av det. Tina Carlsen har en fin stemme og er et betydelig talent, men hun bør få noen til å skrive låter som krever hennes styrke, og ikke får lytteren til å sovne. Vår alles politimester Bjørn Hareide avslutter platen med å synge Egners "Politi-mesterens vise" fra Kardemomme by. Mannen overasker med god sangstemme og en meget god gjenomføring av sitt minutt. Få Hareide til å synge i Pelle politibil serien også! Platen sett under ett er uinteressant og kjedelig. I tillegg er de mest interessante kuttene utgitt fra før. Kort sagt: Spander 150,- på FFHB og la platen stå igjen i platebutikken.

Fortsatt fra side 13
Farout Fishing

trygt si at bandet appelerer til et grenseløst publikum. Også i Bodø 8. november vil de presentere store deler av BASHFLACK, samt enkelte godbiter av edlere årgang.

Hva er så fiscore. Etter å ha fulgt dette bandet i "alle" år, kan man oppsummere det som ei mølje av power metal, syrefunk, og rytmisk rock av beste merke. Totalt sett er Far out fishing ved siden av Fru Pedersen, ett av de to beste live-bandene i Norge pr dags dato. Fullt show og uhyre dansevennlig driv. Kort sagt, vi får ikke uttrykt nok hvor mye vi gleder oss til denne konserten.

Betalt øving i rockeband

Som overskriften antyder, er det mulig å få betalt for øvingen i rockeband. Hvordan? Følg med så får du opplysningene du trenger.

Det første du gjør, er å kontakte Norsk musikkråd-Nordland så snart som mulig og ber om deres hefte "Voksenopplæring i musikk 1996/1997" (utgitt av Norsk musikkråds studieforbund) og søknadsjemaer hvis det trengs. (box 84/8601 Mo. tlf 751 51997 og fax 751 55357)

Kriteriene for hva opplæringen skal omfatte, er mange og er tildels valgfrie. Temaene varierer fra økonomistyring til samspill. Eller som det står i heftet under tittelen INNHOLD: "Opplæringen skal gjøre de enkelte bandmedlemmene bedre til å traktere instrumentene sine (teknisk skolering). Opplæring i samspill vil likevel være den viktigste delen av opplæringen. Hvert enkelt opplæringstiltak vil ha egne mål (gjøre bandet klart til studio-innspilling, turne-jobbing, generell musikalsk utvikling av bandmedlemmer og band etc). Innholdet i bandopplæringen vil derfor måtte defineres spesifikt av hvert enkelt band i forkant av tiltaket."

Kort sagt: ta kontakt og søk om penger til å bli et bedre rockeband. Søknadsfrist for våren -97 er satt til 1. desember -96, så skynd dere. Vi håper alle Bodø-bandene søker, og at flest mulig av dere får midler, slik at Bodø kan bli Norges rockehovedstad. Den satt.....

Informasjon om Bodø Rockeklubb

Medlemmer av Bodø rockeklubb (eller en annen klubb registrert som medlem i Norsk RockForbund) og Ad lib, samt studenter, arbeidsledige og vernepliktige som avtjener tjenesten, får komme inn til medlems-pris på de konsert i Bodø RockeKlubbs regi som har slik pris. HUSK å ta med gyldig bevis. Alle andre må betale full pris.

Bodø RockeKlubb prøver til enhver tid å holde prisene under 100,- kroner. Dette fordi vi mener at folk skal ha råd til å gå på konsert uten å ruinere seg. Videre har vi gardert oss for at artistene kan det de holder på med. BRK kan garantere at alle artister vi arrangerer konsert med, vet hva de gjør og har en kvalitet over sitt produkt som er over gjennomsnittet i sin sjanger.

Vi vil også gjøre oppmerksom på at vår nærradio 101 ROCK har faste sendinger hver tirsdag 20:00 til 21:00 og hver fredag 21:00 til 23:00. Her blir alle BRKs arrangementer behørig dekket med forhåndsreportasjer. I tillegg nyhetstoff, dokumentar, reportasjer etc og ikke minst mye rocka musikk. I vår medieverden har vi også et blad kalt FEEDBACK, som er gratis og finnes i de fleste platebutikkene, og andre plasser. Alle medlemmer får bladet gratis i posten. I nærmeste framtid vil vi også komme på internett som en del av Bodøs faste sider. Adressen er http://bodo.inorge.no

Som medlem i Bodø RockeKlubb betaler du kun 50,- for 6 mnd (går fra innmeldingsdatoen) og 100,- for et år. For de pengene får du rabatt på nesten alle BRKs arrangementer. I tillegg får du rabattpris på Studentersamfunnet på Mørkved. Som ikke det er nok, får du et rabatt-hefte med oversikt over hva du får i rabatt på,i alt fra studio-leie (f.eks Hønsehuset) til blader (f.eks Beat og Puls furore) og utstyr. Som medlem i BRK går du inn til medlemspris på alle de hundrevis av klubbene i Norge som er tilknyttet Norsk RockForbund. Hvis ikke det er god valuta for pengene, vet ikke vi hva som er det.

Vi har ennå et lite restlager av vår tripple samle cd, TIDDELIBOM, med hefte i en lekker eske. Platen inneholder 45 låter med like mange band, fordelt over tidsrommet -79 til -94. Alle er fra Bodø, og de fleste avskygninger av rock er representert. Platen har fått meget gode kritikker i avisene og er bokstavelig en selvfølgelighet i enhver platesamling med respekt for seg selv. Hele herligheten koster kun 50,- (+ porto hvis den må sendes i posten) og selges på vårt kontor i sjøgt 37 (Kaskaden) og på alle våre konserter. Av artistene nevner vi: **Irie Darlings, Terror for Jesus, Glass, Darris, Blues Basement, Svartedauen, Søstrene Zappa** med 38 andre artister. En samling til å bli gla' i og av.

Vi trenger ennå flere personer som kan jobbe for oss. Både som vakter på konsertene, lage radio programmer, artikler til Feedback, dele ut løpesedler, henge opp plakater osv osv. Hvis du kunne tenke deg å gjøre noe av dette eller noe annet for BRK, på frivillig basis, er vi meget glade for det. Ta kontakt med oss umiddelbart på tlf 755 20828 (legg igjen beskjed med tlf nr hvis vi ikke er inne) eller send brev til Bodø RockeKlubb/Box 227/ 8001 Bodø. Vi kan også nås på fax nr 755 28902.

Vi vil gjerne komme i kontakt med alle rock relaterte artister i Bodø så snart som mulig. Vi vil prøve å kartlegge hvem som eksisterer, for å bygge opp en artist-katalog med opplysninger om når dere er spilleklare, reportoarets varighet, kontakt-adresse, telefon-nummer osv osv. Denne katalogen vil være (og er) grunnlaget vårt for å engasjere lokale musikere på våre arrangement. Så vil du spille for BRK, ta kontakt så snart som mulig!

B

Husk å melde om adresseforandring! Retur: Bodø Rockeklubb, Pb. 227, 8001 Bodø